

مروزی بر استراتژی برندینگ کسب و کار سبز در بازی های المپیک (مورد کاوی: ونکوور، ۲۰۲۰)

سیدمصطفی طبیبی ثانی^۱، سید حمید یعقوبی^{۲*}، ابراهیم صابری^۳، علیرضا نوده^۴

۱. استادیار گروه تربیت بدنی، واحد شاهروд، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران
۲. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، گروه تربیت بدنی، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران
۳. کارشناس ارشد تربیت بدنی، فیزیولوژی ورزشی- تغذیه ورزشی
۴. کارشناس ارشد تربیت بدنی، مدیریت رویداد، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران

چکیده:

امروزه مبحث به پایداری زیست محیطی به عنوان یک الزام برای شهرهای داطلب برگزاری بازی های المپیک مطرح است. هدف از انجام این تحقیق، بررسی و مورد کاوی یکی از استراتژی های موفق مورد استفاده در میزبانی بازی های المپیک بوده است. بدین منظور شهر ونکوور در کانادا به عنوان پایلوت انتخاب گردید. این تحقیق از نوع مروزی است که به طریق مطالعه عمیق انجام شده است. داده های مورد نیاز غربالگری و دسته بندی شدند و متناسب با اهداف تحقیق مورد تحلیل قرار گرفتند. نتایج در بخش های جداگانه ارایه و تفسیر می گردد. یافته ها بیانگر آن بوده است که کمیته برگزاری بازی ها در چند بخش اصلی به نتایج درخشنانی دست یافته است که عبارت بودند از: استانداردهای زیست محیطی زیر ساختها، مدیریت حمل و نقل، پشتیبانی های مالی و ایجاد مشاغل جدید. همچنین مشخص گردید که در طول هفت سال (۲۰۱۷-۲۰۱۰)، استراتژی توسعه اقتصادی پایدار بکار گرفته در ونکوور بسیار موفق بود و بخش های هدفمند سبز صنعتی رشد خوبی داشتند.

واژگان کلیدی: کسب و کار سبز، برندینگ، بازی های المپیک، ونکوور.

* ایمیل نویسنده مسئول: hamid.yaghobi.4848@gmail.com

مقدمه:

پایداری محیط‌زیستی به یک موضوع رایج برای گفتگو تبدیل شده است. این موضوع شامل بحث تغییر اقلیم و انتقال وابستگی ما از سوخت‌های فسیلی به منابع تجدیدپذیر انرژی و کاهش پسماند می‌باشد. امروزه، در میان سازمان‌های غیردولتی، جنبشی برای ارتقای ظرفیت مزایای اقتصادی، اجتماعی و محیط‌زیستی ناشی از ادغام پایداری به تمامی عملیات و توسعه محصولات در حال شکل‌گیری است (hopwood^۱ و همکاران، ۲۰۰۵).

در ماه زوئن ۱۹۹۲، شهر ریودوزانیرو، بربزیل، میزبان کنفرانس سازمان ملل متعدد در مورد محیط‌زیست و توسعه بود. در اوت ۲۰۱۶ چشم‌های جهان دوباره به بربزیل و ریو بود، این‌بار به عنوان میزبان سی و یکمین المپیاد، اولین بازی‌های المپیک و پارالمپیک در آمریکای جنوبی. این اجلاس سران در محیط‌زیست، راه را برای دستورکار ۲۱، برنامه‌ریزی اجرایی سازمان ملل برای سازمان‌های دولتی و غیردولتی در سرتاسر جهان و در جهت توسعه پایدار باز کرد. هدف از این کار، تحریک اقدامات در سطوح مختلف در جهت حفاظت محیط‌زیست، مبارزه با فقر و بسیج گروهها در جامعه مدنی به سوی اهداف توسعه‌ای قرن بیست و یکم سازمان ملل متعدد بود (چرنوشنکو^۲ و همکاران، ۲۰۰۱).

کمیته بین‌المللی المپیک، به عنوان یک سازمان بین‌المللی غیردولتی (INGO^۳) تحت تأثیر دستورکار ۲۱ قرار گرفت. بنابراین، در بازی‌های المپیک بارسلونا در سال ۱۹۹۲، کمیته بین‌المللی المپیک، کمیته‌های ملی المپیک (NOCs^۴) در کشورهای مختلف را تشویق کرد تا تعهد و عده زمین تحت عنوان "این سیاره را به خانه‌های بهتر برای نسل‌های آینده تبدیل کنیم" را به اعضاء برسانند. دو سال بعد از اجلاس ریو، در زوئیه ۱۹۹۴ و در کنگره پاریس، کمیته بین‌المللی المپیک اعلام کرد محیط‌زیست به عنوان بخشی از المپیک حائز اهمیت است. کنگره، محیط‌زیست را به عنوان رکن سوم منشور المپیک و در کنار ورزش و فرهنگ تعریف کرد (سانتلون و لترز^۵، ۲۰۰۰). تاسیس کمیسیون ورزش و محیط‌زیست در ساختار جنبش المپیک در سال ۱۹۹۵ به همراه برگزاری کنفرانس‌های جهانی دو ساله در زمینه ورزش و محیط‌زیست، از جمله دستاوردهایی بوده است که تا به امروز ادامه پیدا کرده است. همچنین، کمیته بین‌المللی المپیک سازوکارهایی را در بیش از ۲۰۰ کشور برای پیاده‌سازی یک خطمنشی محیط‌زیستی در برنامه کاری سازمان ملل متعدد برای توسعه پایدار فراهم کرد که بر عملکرد کمیته‌های ملی المپیک در تمامی کشورها تاثیر می‌گذارد (رابتسون، ۲۰۱۴).

پس از حدود ۲۰ سال، مفهوم پایداری و توجه به مسائل محیط‌زیستی در جنبش المپیک (OM^۶) نهادینه شد. در سال ۱۹۹۶، منشور المپیک، دستورکار اصلی کمیته بین‌المللی المپیک و شبکه شرکای سازمانی آن، با جهت‌گیری در راستای محیط‌زیست، تغییر یافت. در نسخه سال ۲۰۱۶ منشور المپیک، قید شده است که مأموریت و نقش کمیته بین‌المللی المپیک "تشویق و حمایت از نگرانی مسئولانه در مورد مسائل محیط‌زیستی، ترویج توسعه پایدار در ورزش و نیاز به برگزاری بازی‌های المپیک بر همین اساس" است (کلیسون و مک‌کالیگ^۷، ۲۰۱۶).

نهادینه‌سازی اصول توسعه پایدار در ساختار جنبش المپیک، از طریق درک و تفسیر مثبت اهمیت جنبه‌های مربوط به میراث

^۱- Hopwood

^۲- دستورکار ۲۱، سندی است که توسط کمیته بین‌المللی المپیک، با هدف تبیین خطمنشی ریست محیطی برای سازمانها و فدراسیونهای ورزشی در قرن ۲۱ تدوین و لازم‌الاجرا است.

³- Chernushenko

⁴- International Non Governmental Organization

⁵- National Olympic Committees

⁶- Cantelon & Letters

⁷- Oympic Movement

⁸ - Kellison & McCullough

برای شهرها و کشورهای میزبان پیگیری شد. بعد از آن که واژه «میراث^۱» در اوخر دهه ۱۹۹۰ به واژگان المپیک اضافه شد، «پایداری» و «میراث» به عنوان مفاهیم متراff و همسان در نظر گرفته شدند (چرنوشنکو، ۲۰۰۱).

کمیته بین‌المللی المپیک، یک قانون‌گذار است که بر تصمیم سازمان‌های دیگر حاضر در جنبش المپیک نیز تأثیر می‌گذارد. این کمیته نه تنها در زمینه قوانین بازی، بلکه در مورد برگزارکنندگان مسابقات المپیک و شرایط برگزاری نیز تصمیم‌گیرنده است. یک بخش خاص از قوانین، به استانداردها اختصاص دارد و همان‌طور که در ادامه بحث خواهد شد، پایداری به یک استاندارد برجسته در عملیات و مدیریت بازی‌های المپیک تبدیل شده است (برانسون و جکوبسن، ۲۰۰۲).

اولین جنجال‌های محیط‌زیستی در مورد استفاده از زمین در طول برنامه‌ریزی برای بازی‌های زمستانی در در دهه ۱۹۳۰ و در Lake Placid رخ داد. دهه ۱۹۷۰ دوره آگاهی عمومی از محیط‌زیست بود، اما موفقیت در زمینه مسائل محیط‌زیستی اولین‌بار در دهه ۱۹۹۰ با بازی‌های زمستانی در آلبرتویل و لیل‌هامر^۲ نمود یافت (پی‌فال، ۲۰۱۱).

برخی از محل‌های آلبرتویل بسیار بحث‌برانگیز بودند به طوری که یک راه‌پیمایی اعتراضی پیش از مراسم افتتاحیه شکل گرفت. این اعتراض توجه رئیس وقت کمیته بین‌المللی المپیک (آنтонیو سامارانش^۳) را جلب کرد و نشان داد که مسائل محیط‌زیستی می‌توانند بازی‌ها را تهدید کنند و تحت تاثیر قرار دهند. چند سال قبل، بازی‌های لیل‌هامر (در کشور نروژ) و عده‌های میزبانی یک رویداد دوستدار محیط‌زیست را به کمیته بین‌المللی المپیک داده بود. در یک سخنرانی در کمیته بین‌المللی المپیک که نقش تعیین کننده‌ای در نهایی شدن کارزار لیل‌هامر داشت، نخست وزیر گروه‌های براتلند^۴ بیان داشت که کشورش می‌خواهد این رویداد را به عنوان ویترین پایداری محیط‌زیست درآورد. در واقع، آقای براتلند از اعتبار خود به عنوان رهبر پیشین کمیسیون جهانی محیط‌زیست و توسعه و معرفی مفهوم توسعه پایدار استفاده کرد. با این حال، کمیته برگزاری المپیک لیل‌هامر، این طرح‌ها را از ابتکار عمل خودشان اجرا نکردند (رابرتсон، ۲۰۱۴). واقعیت این است که فعالان مردمی نیرویی بودند که با انرژی بیشتری موضوعات محیط‌زیستی را در دستور کار قرار دادند. پس از تصمیم کمیته بین‌المللی المپیک در ماه سپتامبر ۱۹۸۸ برای اجازه دادن به لیل‌هامر برای میزبانی بازی‌ها، گروه نروژی دوستان زمین^۵ «پروژه المپیک دوستدار محیط‌زیست» (PEFO^۶) را به منظور تأثیرگذاری بر روند برنامه‌ریزی‌ها ترتیب دادند. کمیته بین‌المللی المپیک این گروه را با آغوش باز پذیرفت و آن‌ها با کمیته برگزاری بازی‌ها و دولت محلی مشارکت نمودند. این اتحاد، پایه یک نماد قوی و مهم تعهد محیط‌زیستی مرتبط با بازی‌های زمستانی سال ۱۹۹۲ بود. در سال ۱۹۹۲، یک یادداشت از پروژه المپیک دوستدار محیط‌زیست، مستقر در لیل‌هامر، به کمیته بین‌المللی المپیک بسیار مهم و بحث‌برانگیز شد. در این یادداشت پیشنهاد دستورکار جدیدی ارایه شده بود و درخواست شده بود تا محیط‌زیست به عنوان رکن سوم منشور المپیک معرفی شود و همچنین ایجاد کمیسیون ورزش و محیط‌زیست در ساختار این کمیته توصیه شده بود، و نیز همکاری کمیته بین‌المللی المپیک با سازمان ملل و مشارکت با آن‌ها در زمینه محیط‌زیست، را خواستار بودند. این در واقع یک نقطه شروع مهم بود. کمیته بین‌المللی المپیک در سال ۱۹۹۹ برنامه دستورکار ۲۱ حوزه ورزش را برای کمک به شرکای خود در جنبش المپیک و در انطباق با برنامه کاری سازمان ملل برای قرن بیست‌ویکم تنظیم کرد (چرنوشنکو، ۲۰۰۱).

1- Legacy

2- Brunsson & Jacobsson

3- Albertville and Lillehammer

4- Juan Antonio Samaranch

5- Gro Harlem Brundtland

6- Naturvernforbundet

7- Project Environment-Friendly Olympics

شش ماه پیش از بازی‌های المپیک و پارالمپیک زمستانی ۲۰۱۰، شهردار ونکوور، گریگور رابرتسون^۱، در یک سخنرانی، استراتژی توسعه اقتصادی میراث بازی‌های المپیک را معرفی کرد. او از آن به عنوان یک نام تجاری جدید نام برده: "ونکوور، سرمایه سبز". سه هدف اصلی برای این نام‌گذاری ابتکاری تجاری عبارت بودند از: (۱) تسريع در روند رشد پایدار شهر ونکوور (۲) استفاده استراتژیک از شهر ونکوور به عنوان یکی از مهمترین شهرهای شناخته شده جهان و (۳) استفاده از بازی‌های المپیک به عنوان یک فرصت برای جذب سرمایه‌گذاری جدید در بخش صنعت سبز، به طوری که شهر میزبان بازی‌های ۲۰۱۰ بتواند به یک رهبر جهانی برای رشد سریع اقتصاد سبز تبدیل شود (کلیسون و مک‌کالیگ، ۲۰۱۶).

این استراتژی توسعه اقتصادی که توسط شهرداری ونکوور ارایه شد، به عنوان مهمترین عنصر از یک هدف اجتماعی بزرگ‌تر یعنی تبدیل ونکوور به "سبزترین شهر روی کره زمین" تا سال ۲۰۲۰ بود. از دیدگاه شهردار رابرتسون، از این بازی‌ها فرصت رسانه‌ای بی‌نظیری را برای "مالکیت سبز" در اختیار شهر قرار می‌داد. او همچنین، مراحلی را که نیاز بود تا ونکوور برای رسیدن به این هدف طی کند، مشخص کرد. این مراحل، از طریق یک تلاش هماهنگ و منسجم با کمیته سازماندهی بازی‌های المپیک ۲۰۱۰ ونکوور (VANOC)، شوراهای محلی، شهرداری و مقامات حکومتی محلی، حامیان بازی‌های ۲۰۱۰، سازمان‌های مردم نهاد محیط‌زیستی (NGOs)، دانشگاه و مراکز تحقیقاتی و شرکت‌های پیشرو این شهر برای جذب پشتیبانی مالی محقق می‌گردید (فردریکز، ۲۰۲۱).

در طول هفت سال بعد، این استراتژی توسعه اقتصادی پایدار بسیار موفق بود. بخش‌های هدفمند سبز صنعتی رشد خوبی داشتند. در حالی که در همان زمان، شهر توانسته بود به بیشتر اهداف عملکرد پایداری خود دست یابد (لی، ۲۰۱۳). هدف از این تحقیق، بررسی چگونگی استفاده از طراحی‌های محیط‌زیستی برتر و پیشو از سطح جهان، برای تجهیز امکانات برگزاری رقابت‌ها، محل‌های اسکان ورزشکاران و زیرساخت‌های مربوط به آن‌ها بوده است. همچنین، تلاش می‌گردد تا چگونگی استفاده جوامع میزبان بازی‌ها از سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی با هدف جذب فعالیت‌های تجاری با رویکرد فناوری هدفمند و پیشرفت‌هه (پاک) نیز واکاوی شود.

ادبیات پژوهش

فرهنگ حاکم بر جامعه مدنی شهر ونکوور از استراتژی‌های رشد پایدار استقبال می‌کند که این امر ریشه در تصمیمات مهم سیاسی در بیش از نیم قرن اخیر در این کشور دارد. برای مثال، در دهه ۱۹۶۰ ساکنان ونکوور مانع از ساخت بزرگراه ارتباطی به منطقه تجاری مرکزی شدند. چرا که در صورت اجرای آن پروژه، بافت و ساختار جوامع محلی تخریب می‌گردد و در نتیجه شکل شهر تغییر می‌یافتد (گیراسیمیچ، ۲۰۱۳). ونکوور محل تولد سازمان‌های غیردولتی (مردم نهاد) محیط‌زیستی مشهور مانند "صلاح سبز"^۲ و خانه پروفسور سوزوکی، نویسنده، اکولوژیست و ستاره تلویزیونی معروف کانادایی، است. ونکوور همچنین یکی از نخستین شهرهای بزرگ جهان در به رسمیت شناختن اهمیت تغییرات اقلیمی است. به پشتونه این دلایل و در کنار دیگر موارد، ونکوور دارای یک ادعای معتبر و یک برنده تجاری به عنوان "سرمایه سبز" شده است. هنگامی که این شهر پیشنهاد میزبانی بازی‌های المپیک زمستانی را در بهار سال ۲۰۰۳ به کمیته بین‌المللی المپیک ارایه داد، ادعا کرد که استانداردهای جدیدی در زمینه پایداری برای بازی‌های آینده فراهم خواهد آورد (کایه، ۲۰۱۰).

¹- Gregor Robertson

²- Fredericks

³- Greenpeace

در کتاب پیشنهادات ونکوور، اهداف ایجاد ساختمان‌های سبز، بهبود مدیریت پسماند جامد و مایع، پرداختن به کیفیت هوا و مدیریت گازهای گلخانه‌ای (GHG) و حفاظت از میراث طبیعی و فرهنگی و نکوور و مناطق اطراف آن ذکر شده است. این تعهدات هم نحوه میزبانی ونکوور برای بازی‌ها را نشان می‌داد و هم بیانگر میزان اراده و تمایل استفاده از المپیک به عنوان بستری برای نمایش تخصص‌ها، فناوری‌ها، و خدمات پایدار محیط‌زیستی با تأکید ویژه بر حمل و نقل پایدارتر و مدیریت انرژی بود (شهر ونکوور، ۲۰۱۴). ابتکارات حمل و نقل پایدار شامل محدودیت در پارکینگ تماشاچیان در مکان مسابقات، استفاده از بلیت‌های رویداد برای حمل و نقل عمومی، استفاده از وسایل نقلیه با زیرساخت‌های تکنولوژیک بدون انتشار و کاربرد سوخت هیدروژنی بود. ابتکارات مدیریت انرژی پایدار بر شیوه‌های مدیریت مصرف انرژی در ساختمان‌ها و بهینه‌سازی منابع انرژی سبز از تأکید داشت. دو دهکده ورزشکاران (در ونکوور و ویستلر) به عنوان عناصر برجسته طراحی ساختمان سبز، از جمله استفاده کارآمد در مصرف انرژی، آب و مصالح ساختمانی جدید ساخته شدند (شهر ونکوور، ۲۰۱۵).

نکته مهم دیگر این است که دهکده ورزشکاران ونکوور به عنوان مرکز پروژه بزرگ نوسازی شهری برای تبدیل منطقه‌ای به شدت آلوده و صنعتی به یک محله پایدار مسکونی و مدرن با ۱۶۰۰۰ نفر سکنه ساخته شد. عناصر پایداری زیست محیطی و اجتماعی پیشنهادی ونکوور از هر آنچه که در گذشته توسط کمیته بین‌المللی المپیک دریافت شده بود، پیشی گرفت (شهر ونکوور، ۲۰۱۵).

این بازی‌ها فرصتی را نه تنها برای نشان دادن دستاوردهای عملکرد پایداری در عملیات میزبانی المپیک، بلکه برای فراتر رفتن تا حد حفظ پایداری به عنوان میراثی برای شهر ارائه داد. این میراث شامل (۱) محیط ساخته شده (به عنوان مثال، سالن‌های رقابت‌های ورزشی، دو دهکده ورزشکاران، مرکز تجارت و همایش غرب (که در طول بازی‌ها به عنوان مرکز پخش بین‌المللی فعالیت می‌کرد)؛ (۲) میراث سرمایه انسانی در قالب توسعه تخصص محلی برای تیم‌های معماری، مهندسی و پیمانکاری در طراحی و ساخت بسیاری از نوآوری‌های پایدار که در آن شرکت داشتند و در محیط جدید ساخته شده است؛ (۳) میراث سرمایه انسانی یک استراتژی تهیه و تدارک پایدار با تمرکز بر گروههایی که دارای محدودیت‌های اقتصادی هستند؛ (۴) زیرساخت‌های حمل و نقل عمومی (۵) اقدامات تکنولوژیک جدید جهت کاهش کربن؛ و (۶) تجارت جدید مشارکت عمومی و خصوصی که در آن دولت، بخش خصوصی، و سازمان‌های غیردولتی که بهطور موثری با هم کار می‌کنند (ولت‌کمپ، ۲۰۱۴).

برای طراحی استراتژی مربوط به بازی‌های ونکوور، یک گروه تخصصی مشتمل از نمایندگان شرکت‌های فناوری‌های سبز، سیاستمداران، وکلا، دانشگاهیان، طرفداران محیط‌زیست تشکیل شد. این تیم توسعه گزارش اولیه‌ای با عنوان "سبزترین شهر؛ توصیه‌های شروع سریع" را در تاریخ ۲۷ آوریل ۲۰۰۹ منتشر کرد، که مجموعه اقدامات پیشنهادی در سه زمینه موضوعی گسترش دهنده را شرح می‌دهد: مشاغل و اقتصاد، جوامع سبزتر، و سلامت انسان که می‌تواند آغازی برای یک میزبانی خوب باشد. در این گزارش تاکید شده است که:

این گزارش بر پایه یک پیش‌فرض انتقادی استوار است: فرصتی برای از دست دادن وجود ندارد. ونکوور در حال حاضر برای میزبانی بازی‌های المپیک زمستانی ۲۰۱۰ در کانون توجهات جهان قرار دارد. این رویداد فرصتی برای ارتقای شهر به عنوان یک نمونه بین‌المللی مطلوب خواهد بود (میلر، ۲۰۱۴).

یک ماه بعد، شهرداری ونکوور از طرحی رونمایی کرد موسوم به "ونکوور ۲۰۲۰": یک آینده سبز روشن، برنامه ۱۰ ساله شهر برای تبدیل شدن به سبزترین شهر جهان. این طرح بر مبنای موضوعاتی از قبیل: توصیه‌های شروع سریع - اقتصاد سبز،

فصلنامه علمی تربیت بدنی و علوم ورزشی

SPORTSSCIENCEJOURNAL.IR

سال دوم - شماره اول (پیاپی ۵) - بهار ۱۴۰۲ - شاپا: ۲۸۲۱-۰۲۹۸

مشاغل سبز؛ جوامع سبزتر؛ و سلامت انسان - و تعیین ۱۰ هدف قابل اندازه‌گیری که باید تا سال ۲۰۲۰ به دست آیند، بوده است.

جدول (۱). اهداف و نکوور ۲۰۲۰

ردیف	هدف	شاخص
۱	سرمایه اقتصاد سبز	۲۰,۰۰۰ شغل جدید سبز
۲	رهبری اقلیم	کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای ۳۳٪ از سطح ۲۰۰۷
۳	ساختمان‌های سبز	ساخت ساختمان‌های جدید کردن خنثی؛ بهبود کارایی ساختمان‌های موجود تا حد ۲۰٪
۴	جابجایی سبز	اکثر مسافت‌ها (۵۰٪+) با دوچرخه و حمل و نقل عمومی انجام گردد.
۵	زباله	کاهش سرانه پسماند جامد و نیز کاهش میزان دفن زباله یا زباله‌سوزی تا ۴۰٪.
۶	دسترسی آسان به طبیعت	هر فرد در فاصله ۵ دقیقه پیاده‌روی از یک پارک، ساحل یا فضای طبیعی دیگر زندگی کند. همچنین کاشت ۱۵۰,۰۰۰ گیاه و درخت دیگر در این شهر
۷	ردپای سبک‌تر (کم کردن)	کاهش ۳۳ درصدی اثرات زیست محیطی در سرانه
۸	آب پاک	حفظ استانداردهای موجود و یا بالاتر از استانداردهای مرکز بهداشت کانادا، سازمان بهداشت جهانی در استانداردهای آب آشامیدنی؛ کاهش مصرف آب در سرانه تا ۳۳ درصد
۹	هوای پاک	قوی‌تر بودن دستورالعمل‌های کانادایی از دستورالعمل‌های کیفیت هوای در سازمان بهداشت جهانی
۱۰	غذای محلی	کاهش ردپای کردن غذا به میزان ۳۳ درصد در هر سرانه

(شهر و نکوور، ۲۰۱۵؛ شهر و نکوور، ۲۰۱۴؛ میلر، ۲۰۱۴)

روش پژوهش:

این تحقیق از نوع مروری می‌باشد. روش گردآوری داده‌ها از نوع کتابخانه‌ای بوده است. از آنجا که شهر و نکوور به عنوان نمونه‌ای منحصر به فرد و برتر در سطح جهان شناخته می‌شود، به عنوان مورد کاوی این تحقیق انتخاب گردیده است. در ابتدا، تیم تحقیق اقدام به گردآوری داده‌ها و منابع علمی نمود. سپس، بررسی اولیه و غربالگری منابع آغاز گردید. در ادامه و براساس اهداف تحقیق، منابع علمی مرتبط ترجمه و دسته‌بندی شدند. در انتها، داده‌ها مورد تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌های پژوهش:

نتایج تحقیق را در چند بخش جداگانه می‌توان مورد بررسی قرار داد:

• سالن‌های مسابقات ورزشی المپیک ۲۰۱۰ و زیرساخت‌های مربوط به آن

ونکوور گواهینامه نقره‌ای رهبری شورای انرژی ساختمان سبز ایالات متحده در زمینه انرژی و طراحی محیط‌زیست (LEED) را برای مسابقات ورزشی خود هدف قرار داده بود. با این حال، با گذشت زمان بسیاری از سالن‌ها حتی ویژگی‌های زیست محیطی بیشتری را به دست آورده‌اند، به طوری که قادر به کسب استانداردی بیش از گواهی LEED نقره‌ای بودند. به عنوان مثال، مرکز المپیک / پارالمپیک (کورنینگ) و نکوور، مرکز تمرینات هاکی روی یخ و دفتر مرکزی اداره VANOC همگی گواهینامه طلای LEED را به دست آورده‌اند. در آن زمان در کشور کانادا، صدور گواهینامه LEED پدیده‌ای نسبتاً جدید

محسوب می‌شد و برای جذب پشتیبانی گستردگی در میان سهامداران محلی ارزشمند به حساب می‌آمد (لویتز، ۲۰۱۰). با صدور گواهینامه طلایی LEED محل برگزاری جشنواره به سرعت به رسمیت شناخته شد. با توجه به طراحی محیط‌زیستی پروژه، دهکده ورزشکاران چشمگیرترین محل در فضای مربوط به بازی‌ها در ونکوور بود (لی، ۲۰۱۳). از جمله ویژگی‌های نوآورانه آن، باغ‌های رویار، سیستم‌های جمع‌آوری و آبیاری با آب باران، ساختمان کرین صفر (که عملکرد مصرف انرژی و آب را بهبود می‌بخشد). با این حال، مهمترین و تاثیرگذارترین عنصر زیست محیطی دهکده بازی‌ها، سیستم گرمایش آب منطقه‌ای است که به آن «سودمندی انرژی همسایگی» (NEU^۱) می‌گویند، که از گرمایی حاصل از فاضلاب برای گرم کردن آب برای کل مجموعه ساختمان‌های دهکده بازی‌ها استفاده مجدد می‌کند (مترو ونکوور، ۲۰۱۵).

با توجه به آن که در بخش بزرگی از این سیستم، تمام ساختمان‌هایی که در بخش ساختمان دهکده ورزشکاران وجود داشتند موفق به دریافت گواهینامه طلایی یا پلاتینی LEED شدند، محله کلی نیز گواهینامه پلاتینی LEED را دریافت کرد و شهردار ونکوور با افتخار اعلام کرد که این منطقه "سبزترین محله جهان" است (شهر ونکوور، ۲۰۱۴).

همچنین، این بازی‌ها به عنوان کاتالیزوری برای مشارکت دولتی و خصوصی بهمنظور ساخت کانون تجارت و همایش ونکوور (با برآورد هزینه ساخت ۹۰۰ میلیون دلاری)، خدمت می‌کردند. این کانون، به عنوان مرکز پخش بین‌المللی در طول بازی‌ها عمل می‌کرد. این ساختمان عظیم اولین مرکز همایش در جهان است که گواهینامه LEED Platinum را دریافت کرده است. زیرا در میان سایر عناصر طراحی آن سیستم‌های نظارت بر استفاده از انرژی و مصرف بهینه انرژی وجود دارد و اطمینان حاصل می‌کند که تقریباً نیمی از زباله‌های ساختمان بازیافت می‌شود و مابقی زباله‌های ساختمان به مکان دفن زباله‌ها منتقل می‌شود (وانوک، ۲۰۱۰).

• مدیریت حمل و نقل و زیرساخت‌ها در بازی‌های المپیک ۲۰۱۰

سیستم حمل و نقلی که در زمان بازی‌ها بکار گرفته شد، تأثیر زیادی بر استراتژی حمل و نقل طولانی‌مدت برای منطقه بزرگ ونکوور داشته است. سازمان دهنده‌گان در کاهش انتشار کرین موفق بودند، چرا که آن‌ها توانستند از طریق ارتقای حمل و نقل عمومی (که برای دارندگان بلیت مسابقات المپیک بدون هزینه تهیه شده است)، استفاده از ناوگان انتشار کم کردن و تأکید بر پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری به عنوان وسیله حمل و نقل سبز در طول بازی‌ها انتشار گازهای گلخانه‌ای را کاهش دهند (ترانسلینک، ۲۰۱۲).

• نتایج بازی‌های المپیک ۲۰۱۰ «ونکوور؛ سرمایه سبز» - برنامه توسعه کسب و کار تا به امروز

تمرکز اولیه برنامه "پایتخت سبز ونکوور" این بود که شهرداری ونکوور نقش رهبری را در بسیج تلاش‌های جامعه محلی برای تبدیل شدن به "سبزترین شهر روی زمین" داشته باشد. در دوره زمانی بعد از بازی‌های المپیک ۲۰۱۰، این شهر به‌طور مداوم عملکردهای سبز خود را هم در عملیات و هم در پارامترهای صلاحیت دولت شهری خود افزایش داده است. برخی از دستاوردهای قابل توجه در ادامه مورد بررسی قرار می‌گیرند (وانوک، ۲۰۱۰).

- استانداردهای ساختمان سبزتر

ابتکاراتی که به محیط ساخته شده مربوط می‌شود به عنوان یکی از تأثیرگذارترین جنبه‌های برنامه‌ریزی پایداری مربوط به بازی‌های ۲۰۱۰ در شهر دیده می‌شود. بخش عمده پیشرفت‌های شهر از طریق افزایش کدهای ساختمانی و سایر مقررات

توسعه، معرفی برنامه‌های نوین تأمین مالی و ظهور سیستم‌های جدید انرژی در مقیاس محله رخ داده است. در سال ۲۰۱۳، شورای جهانی ساختمان سبز، ونکوور را به عنوان "بهترین سیاست ساختمان سبز" به رسمیت شناخت (ترانسلینک، ۲۰۱۲).

- ابزارهای پشتیبانی مالی

برنامه وام انرژی خانگی (HELP) در سال ۲۰۱۱ با مشارکت بزرگترین موسسات اعتباری منطقه ونکوور راهاندازی شد. این برنامه به منظور کمک به ساکنین ونکوور برای غلبه بر موانع مشترک انجام بازسازی کارایی انرژی با اتصال آنها به یک سیستم پشتیبانی از بودجه مقرنون به صرفه همراه با تخفیف‌های سطح بالای دولت طراحی شده است. برنامه HELP ارزیابی انرژی شخص ثالث را با استفاده از ۴/۵ درصد بهره با استفاده از بهروزرسانی‌های صرفه‌جویی در انرژی و هزینه و حداقل ۱۰ هزار دلار وام ارائه داد (رابرتsson، ۲۰۱۴). این برنامه نمونه بارز سیاست‌ها و برنامه‌ها در «برنامه پایتخت سبز جهانی اتاق جنگ کربن»^۲ بود. این برنامه‌های موضوع یک کنفرانس بزرگ پایداری بود که توسط شهرداری ونکوور و اتاق جنگ کربن در طول بازی‌ها برگزار شد و مقامات شهرهای برجسته جهان در آن شرکت کردند (ترانسلینک، ۲۰۱۲).

- کدهای ساختمان سبز

در ژوئیه سال ۲۰۱۰ میلادی، شورای شهر ونکوور سیاستی را تصویب کرد که طبق آن همه بازسازی‌ها و ساخت‌وسازهای جدید ساختمانی باید از استاندارد طلایی LEED برخوردار باشند. این شهر همچنین سیاست ساختمان‌های بالاتر را در سال ۲۰۱۱ اجرا کرد. این سیاست نیاز به ۴۰ تا ۵۰ درصد کاهش مصرف انرژی در ساختمان‌ها دارد که هزینه‌های آن تا حدی با افزایش ارتفاع اضافی ساختمان جبران می‌شود (بولا، ۲۰۱۳).

در سال ۲۰۱۳ میلادی، شورای شهر ونکوور آیین‌نامه جدیدی را تصویب کرد که مقرر می‌دارد ساختمان‌های تجاری مجاز هستند تا ۱۳ درصد انرژی مصرفی بیشتری نسبت به ساختمان‌های مسکونی داشته باشند و منازل نیز باید بیش از ۵۰ درصد از انتشار گازهای گلخانه‌ای جلوگیری کنند. این کد ساختمان شهری همچنین برای به دست آوردن مجوز بازسازی، نیاز به ارتقا بهره‌وری انرژی در ساختمان‌های موجود در زمان بازسازی دارد. از سال ۲۰۱۴ میلادی، ساختمان‌های شهر در محل احداث جدید باید ۲۲ درصد انرژی کمتری مصرف می‌کردند (شهر ونکوور، ۲۰۱۵).

دهکده پیشگام ورزشکاران (در جنوب شرقی Fals Creek) به عنوان یک پروژه آزمایشی المپیک ایجاد شد. این پروژه برای تعیین آن که آیا سیستم‌های بازیابی ضایعات که حرارت را از فاضلاب شهر می‌گیرند، به اندازه کافی اقتصادی و زیست محیطی هستند که بتوانند منجر به کاهش تقاضا برای گاز طبیعی و برق شوند، انجام شد. بررسی‌ها نشان داد که میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای در این محله به میزان ۷۴ درصد کاهش داشته است و در عین حال، هزینه‌های رقابتی (گاز و برق) را حفظ کرد (لامبرت، ۲۰۱۳).

موققیت آشکار زیست محیطی و اقتصادی این پروژه آزمایشی، الگویی را برای شهر ایجاد کرده است که نشان می‌دهد چگونه سایر پیشرفت‌های مهم می‌توانند از سیستم‌های انرژی منطقه استفاده کنند تا اطمینان حاصل شود که توسعه‌های مسکونی و تجاری با تراکم بالا هزینه‌های آب و برق را کاهش می‌دهند و انتشار گازهای گلخانه‌ای را به حداقل می‌رسانند (LEED, 2016).

1- The Home Energy Loan Program

2- Global Green Capital Program of the Carbon War Room

• **موفقیت در ایجاد مشاغل سبز جدید**

تلاش‌های شهر برای "سبز" کردن شهر، تأثیر متقابلی بر تقویت توسعه مشاغل سبز در منطقه داشت. از زمان آغاز برنامه پاییخت سبز و نکوور، به طور کلی، مشاغل تولید غذای سبز و محلی در ونکوور ۱۹ درصد افزایش یافته است (از ۱۶,۷۰۰ به ۲۰,۰۰۰). در مشاغل غذایی محلی ۲۱ درصد افزایش یافته است (از جمله رشد مزارع شهری، بازارهای کشاورزان، فروشنده‌گان مواد غذایی خیابانی و کارخانه‌های تولید انواع نوشابه). افزایش مشابه ۱۹ درصدی در مشاغل مربوط به حمل و نقل سبز اتفاق افتاده است و سرانجام، تغییر در استانداردهای ساختمان سبز شهر و سیاست‌های مربوط به آن، کاتالیزوری برای افزایش ۵۰ درصدی مشاغل طراحی و ساخت ساختمان‌های سبز بین سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۳ بوده است (کاسپر و پی‌فال، ۲۰۱۵).

- حمل و نقل عمومی

برگزارکنندگان بازی‌های المپیک ۲۰۱۰ ونکوور با انجام یک کارزار قوی که باعث استفاده از وسائل حمل و نقل عمومی به اماکن ورزشی و همچنین تأکید بر پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری به عنوان وسیله حمل و نقل ترجیحی در طول بازی‌ها شد، در کاهش انتشار کریم در زمان بازی‌ها موفق بودند. گزارش‌ها افزایش ۶/۶ درصدی را در استفاده از سفرهای حمل و نقل عمومی در سال ۲۰۱۱ نشان می‌دهند که نشانگر تبعیت از روند صعودی ایجاد شده در طی بازی‌های ۲۰۱۰ است. این روند همچنان در حال افزایش است تا جایی که بیش از نیمی از سفرهای انجام شده در شهر با این روش حمل و نقل عمومی پایدارتر انجام می‌شود. ۸۰ درصد از اهداف ۲۰۲۰ که در گزارش آینده سبز روش در سال ۲۰۰۹ مشخص شده بود، تا سال ۲۰۱۵ محقق شده است. بنابراین، این شهر تعديل شده و ۵۰ هدف جدید را تعیین کرده است که باید در سال ۲۰۵۰ در گزارش شهر تجدیدپذیر ونکوور محقق شود (شهر ونکوور، ۲۰۱۳).

• برنامه میزبانی به وقت بازی‌ها در سال ۲۰۱۰ با هدف توسعه تجارت سبز

بازی‌های المپیک ونکوور بازگشت بسیار خوبی از سرمایه را نشان داده است. در ازای تنها ۱/۶۳ میلیون دلار کانادا هزینه اولیه، قراردادهای بیش از ۶۰ میلیون دلار از طریق سرمایه‌گذاران خارجی در ۸ هفته اول بازی‌ها با شرکت‌های داخلی منعقد شد که فراتر از هدف ۱۸ ماهه اصلی برنامه بود (شهر ونکوور، ۲۰۱۴).

مطالعات نشان داد که برنامه راهبردی ونکوور، ۳۵۰ میلیون دلار منافع اقتصادی و ۳۰۰۰ شغل جدید در ده بخش هدفمند از جمله فناوری پاک و ۱۷۹ میلیون دلار کانادا در کل رشد تولید ناخالص داخلی برای منطقه میزبان ایجاد کرده است. چندین نفر از صاحبان مشاغل که در برنامه میزبانی بازی‌ها شرکت کردند، فعالیت‌های مربوط به بازی‌ها و روحیه ایجاد شده در شهر را دلیل اصلی سرمایه‌گذاری در ونکوور به جای مکان‌های دیگر دانستند. سایر سرمایه‌گذاران تجاري خاطر نشان کردند که بازی‌های ۲۰۱۰ فضایی را ایجاد کرده بود که برای انجام تجارت بسیار مساعد بود و آن‌ها را تحت تأثیر قرار می‌داد تا با شرکت‌های محلی که قبلاً در حال کار بودند، قراردادهای تجاري را منعقد کنند (شهر ونکوور، ۲۰۱۵).

به طور خلاصه، ابتکارات مورد استفاده در این پروژه، نمونه خوبی از چگونگی استفاده جامعه میزبان از یک رویداد بزرگ ورزشی برای ایجاد توسعه اقتصادی بلندمدت در بخش‌های هدفمند صنعتی است. با تمام اصطلاحات قبل اندازه‌گیری، نتایج موفقیت‌آمیز این برنامه نشان می‌دهد که چگونه همکاری جامعه میزبان می‌تواند به بازدهی قابل توجهی از یک سرمایه‌گذاری عمومی مشترک منجر شود. درسی که طرفداران بازی در اینجا می‌آموزنند آن است که بدون تمرکز جذاب این رویداد بزرگ ورزشی که به ایجاد یک برنامه و جدول زمانی مشترک برای تلاش‌های همزمان در میان جوامع منطقه‌ای کمک می‌کند و

بدون رهبری و همکاری ارائه شده توسط کمیته میزبان، سرمایه اجتماعی مشترک در بین دولتهای منطقه‌ای که توسط پژوهش بازی ایجاد می‌شود، می‌تواند پس از پایان مراسم اختتامیه به سرعت از بین برود.

بحث و نتیجه‌گیری:

برنامه‌های مربوط به بازی‌های المپیک سال ۲۰۱۰ میلادی که با مارک تجاری "ونکوور؛ پایتخت سبز" راه‌اندازی شد، الگوی مهمی از چگونگی ترکیب یک شهر میزبان المپیک با سایر شهرداری‌های منطقه است که می‌تواند برخی از عناصر پایدارتر این رویداد را به یک استراتژی صنعتی فناوری سبز تمرکز کند. بازی‌های المپیک ۲۰۱۰ منطقی را برای توسعه مکان‌ها و زیرساخت‌های نوآورانه سبز و همچنین جذب بودجه استانی و فدرال مورد نیاز خصوصی و عمومی ایجاد کرد. این پژوهه نیروی مهارتی محلی را در هر دو مرحله طراحی و ساخت تقویت کردند. افزایش سرمایه انسانی و سرمایه ساخته شده در سطح پیشرفته با تلاش مشترک دولتهای محلی به‌طور موثر اعمال شد و جامعه تجاری برای جذب و بهره‌مندی از مشاغل هدفمند در طول بازی‌ها تلاش می‌کرد چرا که در آن، جامعه میزبان بزرگ ونکوور را به عنوان مکانی ایده‌آل برای زندگی، کار و سرمایه‌گذاری مطرح شده بود.

استراتژی میزبانی بازی‌ها، منجر به ارایه برنامه ۱۰ ساله شهر برای تبدیل شدن به "سبزترین شهر روی زمین" تا سال ۲۰۲۰ گردید. تلاش‌های این شهر برای پایداری بیشتر، منجر به تقویت اقتصاد محلی شد و اعتبار زیادی را برای سرمایه‌گذاران خارجی ایجاد کرد. با تلفیق تلاش‌های دولتهای محلی، معاملات تجاری هدفمندی در سراسر منطقه انجام شد. این شهر از کانون توجه رسانه‌ای بین‌المللی که یک رویداد بزرگ ورزشی مانند بازی‌های المپیک برای نمایش تلاش‌ها و آرزوهای پایداری خود در طول و بعد از بازی‌ها فراهم کرده بود، بهره گرفت. نتیجه آن بود که مارک (برند) ونکوور، که از نزدیک با محیط، پایداری و زیست‌پذیری گره خورده، بسیار افزایش یافت. ارزش گذاری‌های صورت گرفته ۳۱ میلیارد دلار آن را اثبات می‌کند. ابتکارات ونکوور سبب افزایش سرمایه‌گذاری خارجی در اقتصاد سبز و همچنین گردشگری با ارزش بالا می‌شود که از مکان‌های ایجاد شده از طریق پژوهه المپیک استفاده می‌کنند.

استراتژی توسعه اقتصادی بازی‌های ۲۰۱۰ ونکوور بر روی کارآفرینان، سرمایه‌گذاران و استعدادهای سرمزمینی به‌طور فزاینده‌ای متمرکز است که از فناوری سبز/ هواپیمایی، فناوری سبز/ ساختمان‌ها، خدمات بازرگانی، زیست فناوری و علوم زندگی و رسانه‌های دیجیتال / بخش‌های فیلم تشكیل می‌شود. نتایج تا به امروز کاملاً موافق بوده است، زیرا این بخش‌ها رشد چشمگیری داشته‌اند. ونکوور در توسعه اقتصادی، قیمت املاک و مستغلات و فعالیت‌های گردشگری از دیگر شهرهای بزرگ کانادا پیشی گرفته است. به عنوان مثال، بخش تولید فیلم و تلویزیون در هزینه‌های تولید در سال میلادی قبل (تقریباً تمام آن در ونکوور بزرگ واقع شده است) از تقریباً ۱۰۰ میلیارد دلار در ۲۰۱۰ به ۲۰۲ میلیارد دلار در ۲۰۱۵ افزایش یافته است.

اما این نوع رشد اقتصادی پر جنب و جوش، همراه با رشد جهانی ونکوور به عنوان یک شهر قابل زندگی، به ایجاد تقاضای شدید برای سرمایه‌گذاری در املاک و مستغلات در منطقه ونکوور کمک کرده است. این تقاضا بیش از میزان عرضه بوده است، که باعث افزایش بی‌رویه قیمت شده است، به ویژه برای املاک مسکونی در منطقه تا جایی که دیگر هزینه‌های مالکیت و اجاره املاک در ونکوور دیگر نشان دهنده درآمد محلی نیست.

بازی‌های ۲۰۱۰ که بعنوان یک کاتالیزور برای درک خلاقیت و منابع جامعه میزبان در نظر گرفته شد؛ فرصتی بسیار استثنایی برای اثبات این مسئله به تمام جهان بود که ونکوور می‌تواند میزبان "بزرگترین نمایش در زمین" در راه پایداری باشد.

منابع:

1. Baum, E. (2015). *Written evidence of Edgar Baum, Brand Finance (Canada) Inc.* City of Vancouver. Retrieved from <http://vancouver.ca/images/web/pipeline/Edgar-Baum-Vancouver-brand-valuation.pdf>
2. British Columbia Film Commission. (2012). *British Columbia Film Commission production statistics 2010.* Retrieved from www.creativebc.com/database/files/library/2010_Stats_Package.pdf
3. Bula, F. (2013). *TED Talks choose Vancouver as host.* *The Globe and Mail.* Retrieved from www.theglobeandmail.com/news/british-columbia/ted-talks-choose-vancouver-as-host/article8167165/
4. Carbon War Room. (2013). *How to create climate wealth through efficient buildings.* http://carbonwarroom.com/sites/default/files/reports/CWR13_Energy_Efficiency_Report_Raising_the_Roof_-How_to_Create_Climate_Wealth_through_Efficient_Buildings.pdf
5. Casper, J., & Pfahl, M. (Eds.). (2015). *Sport management and the natural environment: Theory and practice.* London: Taylor & Francis.
6. Chernushenko, D., van der Kamp, A., & Stubbs, D. (2001). Sustainable sport management: Running an environmentally, socially and economically responsible organization. Ottawa: UNEP.
7. City of Vancouver. (2009a). *Greenest City: Quick start recommendations.* Retrieved from <http://vancouver.ca/files/cov/greenestcity-quickstart.pdf>
8. City of Vancouver. (2009b). *Vancouver 2020: A bright green future: An action plan for becoming the world's greenest city by 2020.* Retrieved from <http://vancouver.ca/files/cov/bright-green-future.pdf>
9. City of Vancouver. (2012). *Greenest City 2020 action plan: 2011–2012 implementation update.* Retrieved from <http://vancouver.ca/files/cov/greenest-city-implementation-update-20120116.pdf>
10. City of Vancouver. (2013). *Statement from Mayor Robertson on the TED Conference coming to Vancouver in 2014 [Press release].* Retrieved from <http://vancouver.ca/news-calendar/statement-frommayor-robertson-on-ted-conference-coming-to-vancouver-in-2014.aspx>
11. City of Vancouver. (2014). *Greenest City 2020 action plan: 2013–2014 implementation update.* Retrieved from <http://vancouver.ca/files/cov/greenest-city-2020-action-plan-2013-2014-implementation-update.pdf>
12. City of Vancouver. (2015a). *Greenest City 2020 action plan: 2014–2015 implementation update.* Retrieved from <http://vancouver.ca/files/cov/greenest-city-action-plan-implementation-update-2014-2015.pdf>
13. City of Vancouver. (2015b). *Greenest City 2020 action plan: Part 2.* Retrieved from <http://vancouver.ca/files/cov/greenest-city-2020-action-plan-2015-2020.pdf>
14. City of Vancouver. (2015c). *Renewable city strategy: 2015–2050.* Retrieved from <http://vancouver.ca/files/cov/renewable-city-strategy-booklet-2015.pdf>
15. City of Vancouver. (n.d.-a). *Olympic village.* Retrieved from <http://vancouver.ca/home-property-development/olympic-village.aspx>
16. City of Vancouver. (n.d.-b). *Southeast false creek neighbourhood energy utility.* Retrieved from <http://vancouver.ca/home-property-development/southeast-false-creek-neighbourhood-energy-utility.aspx>
17. Creative BC. (2015). *2014/2015 tax credit certification activity.* Retrieved from www.creativebc.com/database/files/library/Tax_Credit_Certifications_2012_2015_Final.pdf
18. Fredericks, S. E. (2021). *Measuring and evaluating sustainability: Ethics in sustainability indexes.* London: Routledge.
19. Giersimczuk, T. (2013). *The TED Conference relocates to Vancouver and Whistler.* BC Business. Retrieved from www.bcbusiness.ca/marketing-media/ted-conference-relocates-to-vancouver-and-whistler

20. Kaye, A. L. (2010). *Vancouver is the world's green capital and at Vancouver Pavilion at Shanghai Exp. 2010, the world found out.* Vancouver Observer. Retrieved from www.vancouverobserver.com/life/travel/2010/05/26/vancouver-worlds-green-capital-and-vancouver-pavilion-shanghai-expo-2010
21. Kellison, T. B., & McCullough, B. P. (2016). A forecast for the mainstreaming of environmental sustainability. *Sport & Entertainment Review*, 2(1), 11–18.
22. Lambert, G. (2013). *Event sustainability management – ISO 20121 passes 2012 Olympic Games test.* Retrieved from www.iso.org/iso/home/news_index/news_archive/news.htm?Refid=Ref1690
23. Lee, J. (2013). *Blockbuster TED Conference moving to Vancouver next year.* *The Vancouver Sun.* Retrieved from www.vancouversun.com/story.html?id=7915686
24. Leadership in Energy and Environmental Design (LEED). (2016a). *Better buildings are our legacy.* Retrieved from www.usgbc.org/leed
25. Levitz, S. (2010). *Olympics generated \$60-million worth of deals for Vancouver area.* The Globe and Mail. Retrieved from www.theglobeandmail.com/news/national/british-columbia/olympics-generated-60-million-worth-of-deals-for-vancouver-area/article1550425/?cmpid=rss
26. Luba, F. (2010). *Vancouver mayor says \$1.5-million Olympic boost pays off in jobs, investment.* The Province.
27. Mayor of Vancouver. (2010). *Olympic Village greenest neighbourhood in the world* [Press release]. Retrieved from www.mayorofvancouver.ca/olympic-village-greenest-neighbourhood-in-the-world
28. Metro Vancouver. (2015). *Green paper: Framework for a regional prosperity initiative in Metro Vancouver.* Retrieved from www.metrovancouver.org/boards/GVRD/RD_Dec-11-2015_RCL-2.pdf
29. Miller, B. (2014). *Don't sweat it: Sochi's warm weather explained.* CNN. Retrieved from www.cnn.com/2014/02/11/world/europe/sochi-weather-explained
30. Pfahl, M. (2011). Sport and the natural environment: A strategic guide. Dubuque, IA: Kendall Hunt Publishing Company.
31. Robertson, M. (2014). Sustainability principles and practice. New York, NY: Routledge.
32. Robertson, G. (2010). *Vancouver is back on track and fulfilling its potential.* The Vancouver Sun. Retrieved from www.pressreader.com/canada/the-vancouver-sun/20100515/288548788805415
33. Translink. (2012). *TransLinks 2011 yearend financial and performance report.* Retrieved from www.translink.ca/en/About-Us/Media/2012/April/TransLinks-2011-Year-End-Financial-and-Performance-Report.aspx
34. VANOC. (2010). *Sustainability report 2009–10.* Vancouver, BC: Vancouver Organizing Committee for the 2010 Olympic and Paralympic Winter Games. Vancouver City Council. (2015). Vancouver City council: Administrative report: Neighbourhood energy by-law for Northeast False Creek and Chinatown. Retrieved from <http://council.vancouver.ca/20150428/documents/a2.pdf>
35. Vancouver Convention Centre. (n.d.-a). *Sustainability fact sheet.* Retrieved from https://vancouverconvention.cdn.prismic.io/vancouverconvention%2Fbec3520d-99a6-414e-afa3-78996dfda8a4_vancouver+convention+centre_sustainability+fact+sheet_final.pdf
36. Vancouver Convention Centre. (n.d.-b). *Sustainable event guidelines.* Retrieved from https://vancouverconvention.cdn.prismic.io/vancouverconvention%2F75695082-b74e-43be-9c00-7dd068b30da2_vancouver+conv+ctre+sustainable+event+guidelines+final.pdf
37. Van Wynsberghe, R., Derom, I., & Maurer, E. (2012). *Social leveraging of the 2010 Olympic Games: 'Sustainability' in a City of Vancouver initiative.* *Journal of Policy Research in Tourism, Leisure and Events*, 4, 185–205.
38. Veltkamp, J. (2014). *Green and local food jobs in the City of Vancouver.* Vancouver Economic Commission. Retrieved from www.vancouveconomic.com/wpcontent/uploads/2015/04/VEC_GreenJobsReport_2014_web.pdf

Investigating the branding strategy of green business in the Olympic Games (Case Mining: Vancouver, 2020)

Seyed Mostafa Tayebi Sani¹, Seyed Hamid Yaghoobi*², Ebrahim Saberi³, Ali Reza Noodeh⁴

1. Department of Sport Management, Shahrood Branch, Islamic Azad University, Shahrood, Iran
2. Ph.D. Candidate, Department of Sport Management, Shahrood Branch, Islamic Azad University, Shahrood, Iran
3. M.Sc. Physical Education, Physiology
4. M.Sc., Department of Sport Management, Shahrood Branch, Islamic Azad University, Shahrood, Iran

Abstract:

Today, the topic of environmental sustainability is raised as a requirement for cities that volunteer to hold the Olympic Games. The purpose of this research was to investigate one of the successful strategies used in hosting the Olympic Games. For this purpose, the city of Vancouver in Canada was chosen as a pilot. This research is a review type that has been done through in-depth study. The required data were screened and categorized and analyzed according to the research objectives. The results are presented and interpreted in separate sections. The findings have shown that the organizing committee of the games has achieved brilliant results in several main areas, which were: environmental standards of infrastructure, transportation management, financial support and creation of new jobs. It was also found that during seven years (2010-2017), the sustainable economic development strategy used in Vancouver was very successful and the targeted industrial green sectors had a good growth.

Keywords: Green business, branding, Olympic Games, Vancouver.

* Correspondence: hamid.yaghoobi.4848@gmail.com